

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

Ó-vár, Vizi-utca, 231. szám, első emeletben

Megjelen a lap hetenkint négyszer a. m. Vasárnap, Keddén, Csütörtökön és Szombaton.
Ara évnegyedre 3 ft. o. 6. Hirdetési ár: négyhasábas sorát először 7 kr., másodszor 6 kr., harmadszor 5 kr. o. 6. s minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj. Előzetes a hirdetés a kiadó-hivatalnál kezeltetik.

KIADÓ-HIVATAL:

Középütsz, STEIN J. könyvkereskedése.

Kolozsvár, február 7-kén 1861.

(H. S.) **Jam proximus ardet Ucalegon!** Már a jövő hétfőn a károly-fehérvári conferentia n. é. tagjai, báró Kemény Ferencz ö nmlga elnöklété alatt, a vár falai közt összegyűlve, elkezdik, s vagy rögtön bevégeznek vagy több óráig, tán több napig folytatandják a tanácskozást oly igazán „égető kérdések” felett, a melyekhez a legóvatosabban nyulni is aggodalmas merész kísérlet.

E kérdések (unió, census stb.) természete helybeli lapjaink hasábjain eléggé megmagyaráztatott már, s mi csak az ismétlés bűnébe esnénk, ha azoknak újabb taglalásába bocsátkoznánk.

Ez nem is czélunk!

De ki az, a ki velünk együtt ne érezné azon legyőzhetlen nyugtalanságot, a mely egy ily válságos pillanat közeledtével a bizonytalanság kockájára tett nagy érdekért remegő hazafiúi keblekre nyomasztólag hat!

Ki fog csodálkozni azon, ha reményeink serpenyője — daczára minden belevetett érveknek, a mik a szent törvény formájában már egyszer felavattott, de onnan kivonszolt igazság diadalát biztosítani lennének hivatva — billen, billen és nem fojthatunk el még egy aggodalmas sohajt!

A honszerem ösztönéből természetesen fölmerülő féltékenység ezen nyilatkozata legyen nekünk megbocsátva szorongatott helyzetünkben, a mely (ha szabad egy kis példával élni) semmivel se megnyugtatóbb, mint azon emberé, a ki kénytelen napnál tisztább igazságon nyugvó ügyét nemcsak előkezdeni, hanem még hozzá azt oly ügyvédekre is bízni, a kiket nem ő maga választott egyiránt érdekelt testvéreivel együtt közös megegyezésből és azon megnyugvással, hogy legalább a bizalom alapján kijelölt saját képviselői lesznek jelen a tárgyalásnál, a melytől a becsület és jog közös érdeke, a jövő, a létel „kérdése” függ!

Távol legyen tőlünk, hogy coram Deo et publico bizalmatlansági szavazattal akarjuk talán a conferentia n. é. tagjainak igazságszeretete, jogismerete, s hazafiúi bölcsességébe vetett reményeket lohasztani, vagy e fontos szerepre legfelsőbb akaratból és legfelsőbb jóváhagyással meghívott honfitársainkra nézve a felelősség különben is nagy súlyát elviselhetlenné tenni!

De másfelől senki se kívánhatja, hogy valami felbuzgó remények pengetésével harangozzunk be az országot, midőn legszerűsebb reményeink teljesülését se várhatjuk bizton. Avagy ki áll nekünk fejével jót e gyűléshez honboldogító eredményéről, kivált ha megjelenik ott is ama daemon, mely a nemzetek közt lappangva, a hol csak lehet, kanóczával fellobbantani igyekszik a szenvedélyek alvó aknáját! Mindenestre aggodalmunkat számtalan indokkal tudnók támogatni, ha ez alkalommal fölölleges szószaporításnak nem tartanak oly bizonyítékok felsorolását, a melyek minden gondolkozó, s viszonyainkat ismerő ember szeméi előtt már elég tisztán állanak.

A mi az értekezlet tagjainak felelősségét illeti, nézetünk, lehető rövidbe foglalva, következő:

Ha mindjárt mellőzzük is azon (egyébiránt feladhatlan) szempontot, melynélfogva már többször kimondott, miszerint „e conferentia törvénytelen tér országos dolgok tárgyalására”, s ha mindjárt avval vigasztaljuk is magunkat, hogy az ott hozott határozatok (vagy mik?) reánk nézve kötelező erővel nem bírhatnak, kötelezőbb erejű lévén maga a törvény; de, számot vetve azon anomaliákkal, a melyek törvényes jogainkat, fenyegető hullámok gyanánt, körülgyűrűzik, hiába akarjuk ignorálni, hiába akarunk értékétől megfosztani e conferentiát, mert annak quasi-határozatára a kormány több súlyt látszik fektetni, mint magára az 1848-iki szent törvény szavára; — máskülönbösen mire való is lenne az egész értekezlet, felhatalmazva oly tanácskozási joggal, a mely egyenesen az országgyűlés, még pedig a pesti közös országgyűlés jogkörébe vág?

Minután tehát a conferentián nyilatkozó nézetek

többségétől egyelőre Erdély viszonyainak megállapítása tagadhatlanul nagy mértékben függ, világos, hogy annak tagjai csak a legnagyobb felelősség terhének elfogadása mellett léphetnek a tanácskozási terembe, azaz: éppen mivel nem a szoros értelemben vett törvényesség szikláján nyugvó térre lépnek, kétszeresen felelősek a közös hazá, a magyar szent korona és népei irányában, a melyeknek joga volna a népképviselők alapján válszottot küveteket küldeni a pesti országgyűlésre, nem pedig — a károly-fehérvári erősségbe!

Vannak, a kik azt mondják, hogy a fehervári conferentia egy „szükséges rossz.” Még pár nap, s körülbelől látni fogjuk, hogy mennyire volt szükséges és mennyire rossz. Annyi bizonyos, hogy nekünk csak a törvény szükséges és jó is; azon kívül maga a jó is kevésbé jó!

Észrevételek a románok nagyszabeni gyűlése jegyzőkönyvi határozataira. I. E jegyzőkönyv határozatai az erdélyi román értelmiség közeselekvénye levén: ámbár arról az erdélyi magyar és német hírlapi sajtó kimondotta általános ítéletét; mindazáltal részleteibe, tudtom szerint, eddig még nem bocsátkozván, legyen szabad nekem e hiányt némileg pótolni.

Az én nézetem szerint abban számos történeti, alkotmány- és diplomatika-ellenes elv levén kimondva, s ez elvekre mázsás súlyt s nagy következtetéseket előidézhető végzések fektetve: lehetetlen azokat további figyelem nélkül hagyni; bizonyos ugyan is, hogy a legtöbb rosszat, kivált csecesmőkori népek politikai életében a közdolgoznak, az államélet tényezőinek és végeztelének nem helyes szempontból tekintése és megítélése szokta előidézni.

Legelső ilyen elv mindjárt kezdetben a gyűlésnek „nemzeti” elnevezése s „törvényesnek” mondása. Nemzet csak nemzeti organismus által nyilatkozhatik, s az organismusnak az alkotmányban nyomának kell lenni. Ilyen organismus pedig Erdélyben nincsenek egy nemzetnek is. Vannak ellenben hatósági politikai organismusok, melyek által a hazai népiesség munkássága, akarata, közléte nyilvánul: a faluk, városok, vármegyék, székek, vidékek, országgyűlés. Ezek mint törvényes hatóságok vannak hivatva képviselni alkotmányos értelemben az ország minden népeit, azok összes polgári és vallási érdekeit, kifejezést adni szükségüknek, gyógyítást eszközölni bajainak; de nem mint külön nemzeteket, mert ez a lengyel „veto”, az egykor nálunk is létezett, de törvény által eltörölt „curia tum votum” veszélyes létezését s elismerését, ez külön államot jelentene a közállamban, — ez pedig politikai agyrem.

A „szászok egyeteme” (Universitas nationis saxonice) nem dönti meg e közjogi igazságot. Ez az ország köztörvényei által is helybenhagyott ősi szabadalmakon alapuló oly felsőbb bírósági és közigazgatási intézmény, mely által a szász autonómikus élete és municipalitása keblé dolgozik illetőleg kifejezést nyer. A szász törvényhatóságok pertügyei, a közigazgatási és belpolitikai ügyek ott igazítanak el mint szász felső hatóságnál; de azoknak az ország köztörvényei által kijelölt határon belül kell maradni, kifelé hatása az egyetemenk nincsen, s az ország köztörvényében, valamint egyéb közpolitikai kérdéseknél is a nemzet mindig a kilencz szék és két vidék, mint külön-külön önállósággal (autonomiával) bíró törvényhatósági organismus által fejezte ki akarátát. A székeknek is ily autonómiaja volt hajdanta: széki vagy ösnépgyűléseikben igazítván el némely az egész nemzetet illető dolgokat, minő volt az igazságszolgáltatás, önkéntes adóadás, és honvédelem. Valamint ilyen birtok a magyarok is a vármegyékben. De a fejedelmi korszak alatt a rendes országkormányzattal egybefüggően találtatván, az illető nemzetek beleegyezésével megszűnt, s a nemzeties territorialis képviselőlet külön székekenti és megyékenti, valamint országos és közhazai képviselőlet váltotta fel. De továbbá ezek a nemzetek nemzeti gyűlésekre törvényhatóságokként, az illetők által szabadon s meghatározott számban választott képviselőik által jelentek meg. Végre ezek a nemzetek hajdan a királytól, később a hazai törvényes főkörmánytól írásbeli engedélyt kértek s azt köztanácskozás nyomán írásban nyerték meg. A románok tisztelt főpapjai nemzetük törvényes felhatalmazása nélkül, egy, Erdélyre nézve ki nem terjedő hatalmú minisztertől 25—30 egyén összehívására, csak szóbeli engedélyt nyertek, ezt a tetteleg létező Helytartóságnak szóbelileg jelentették s attól viszont szóbeli, ugy mondván csak elnéző jóváhagyást eszközöltek; de az alkotmányosan visszaadott erdélyi udvari kancellária ideiglenes elnökének utólag sem adott tudatára; 300-on felüli számban gyűltek össze akkor, midőn a kancelláriai elnök működését már el kezdte volt, midőn a hazai főkörmányszék ideiglenes elnöke ki volt nevezve, és a midőn a mit ezen gyűlés vetett, annak gyűlésesét látni és aratni hihetően a báró Kemény — és gróf Mikó ö nmlguk kormányra fogja. A ki nálunk a nemzeti gyűlést a szabad gyűlésezési jog szempontjából véli megengedhetőknek, kétszeresen téved és téveszt: először is az csak társulati czélokra szól, nem politikai és köztörvényi cselekvények

végrehajtására; másodszor az ösnépgyűléseknek vagy nemzeti gyűléseknek a fejedelmi korszakon innen semmi nyoma alkotmányunkban. Mutasson nekem erre akárki csak egy törvényt. Hiszen éppen ezek helyébe lépett a törvényhatósági és országgyűlési képviselői jog! Hiszen az ösnépgyűlések és nemzeti gyűlések paralyzálnak a közsoraggyűléseket! Ha ezeknek megengedjük, hogy állandó bizottságokat állítsanak be valamely népfaj ügyeinek intézésére: mi marad fen az ország kormányának, mi az országgyűlésnek? Hol lesz itt az elválasztó fal a két hatóság működési köre között?

Mindezeknél fogva nézetem szerint a n-szebeni román gyűlés a nemzeti és törvényes nevet alkotmányos értelemben nem használhatta, tettei és végzéseit tehát a törvényesség bélyegét nem viselik magukor, s mint ilyek, a törvényesség barátai az alkotmány tisztelői előtt érvénynyel nem bírhatnak.

Második ilyen elv az, hogy azon gyűlés a főpásztorok által novemberben és decemberben, tehát a gyűlés előtt jóval beadott bizonyos — e lap olvasói előtt ismert — kérényeket, valamint mind azt, a mit a két főpásztor azután fog tenni, elfogad, magáévá tesz és azokért jót áll, éppen úgy, mintha azok egy, minden törvényes formák szerint alakult képviselői kebeléből keltek volna. A kik az alkotmányos élet formáival ismeretek, hallották-e — kérdem — hogy egy testület utasítás, vezérelvkijelölés, előleges eskü vagy utólagos felelősségi kötelezettség nélkül, tehát föltétlenül átruhazza a jogaival való élest, a nevében való cselekvést másokra, jót álljon oly cselekvényekért, melyeket az ő előleges tudása s beleegyezése nélkül tett és tenni fog. Ilyet egy alkotmányos ország sem tud felmutatni, példát erre a mi hazánk története sem mutat.

Harmadik ilyen elvet involvál azon végzése a gyűlésnek, hogy a román nemzetet ezen alkalommal is — mint 1848. május 17-kén a balásfalvi forradalmi gyűlésen — politikai és független nemzetnek nyilvánította a többi nemzetekkel szemben. Ez a tény egyes tagadásra Erdély- és Magyarország alkotmányának, államrendszerének, ezredéses önállóságának, a király és korona fölségi jogának. Alkotmányunk szerint egy oly nevezetes kérdést, minő egy népfajnak függetlensége, a legfontosabb törvényhozási jognak kell mondanunk, mit a korona nevében a király és nemzet csak együtt gyakorolhat. A szebeni gyűlés a jogot ragadta magához akkor, midőn a román nemzetet tetteleg függetlennek proclamálta. Ez annál figyelemre méltóbb, hogy ez akkor történik Erdélyben, mikor Magyarországon a hazai kormány a törvényes megyéknek azt sem engedi meg, hogy alkotmányos hatáskörüket tetteleg végzések által elfoglalják, és annnyival inkább, mivel az utolsó tévelygés nagyobb szokott lenni az elsőnél.

Negyedik ilyen elvet mond ki azon gyűlés ekkor, midőn mint arra nem hivatott testület, bonezolás alá veszi az ideiglenes udvari erdélyi kancellária és k-fejervári tanácsközmény személyzetére nézve történt felsőbb kinevezést s annak érvényességét több — nézetem szerint — helytelen és alkotmányellenes elvek és szempontok alapján támadja meg, állítván, hogy ama kinevezéseknél nincs tekintet fordítva a román nemzet számarányára. Kérdem, hol van felvéve alkotmányunkban politikai qualificationul a szám? Én az Apr. Const. III. része XLIII. c. zikkében, ugy az 1791-i XXXIII. t. cikkben olvasom, hogy a hivatalképességre a hazában benszületés, nemesség vagy polgárság, birtokosság, iskolák és törvényeket végzettség szükséges, de hogy a szám és a nemzetiség adja erre a jogot, nem látam. S ha tán az utolsó fennforoghatott is bizonyos esetekben: az 1848-ki kolozsvári I-ső t. cikk azt megváltoztatta, kimondván a magyarországi törvények alapján a haza minden benszületett s arra képes fiaira nézve nemzet- és valláskülönbség nélkül a hivatal- és birtokviselhetést. Vota non numeranda sed ponderanda. Mondják meg nekem a románok önánitás nélkül: daczára annak, hogy számuk az egy milliót meghaladja, mérközhetnek-e ők értelmiség dolgában a magyar, székek és szász nemzettel? Ezeknek van hét kollegiumok, 18—20 gymnasiumok, 80—100 tanár, 6—7000 tanuló gyermekük, pár száz ügyvédjük, ezen kívül író, orvostudor, mérnök, művész száz meg száz, a törvényhatóságokban oly erős és nagyszámú politikai képességeik, annyi jeles szónokuk és kormánybivatalnokuk, hogy a románoknak egy század mulva sem lesz annyi. A politika és közigazgatás arethmetikájában fötényező nem a fej-szám, de az értelmesség. Az önismeret első kötelessége jóra való nemzetnek.

Ötödik ily elvet kifejező végzése a gyűlésnek azon meghatározott kérdés, hogy a fejedelem egy királyi előterjesztvényben tegye kötelességévé az országgyűlésnek, hogy csupán az erdélyi román nemzetnek, mint politikai nemzetiségnek, az erdélyi államrendszerbe való bevételestől tanácskozzék. Minután a m.országi 1848-diki VII. és erdélyi I. uniótörvényezik a két ország egységét a magyar koronának Erdélyhez való ősi joga alapján kimondotta: itt külön országgyűlésről, erdélyi királyi előterjesztésről szó sem lehet. A törvényt király és nemzet megtartani köteles. Verbőczy Hármas-könyve II. része V. cikke a szavai szerint: „A törvény és alkotmány kötelezi legelőbb is a királyt, ki azt a nép kívánságára kiadta: Patere legem quam tuleris ipse. Az erdélyi kancellárnak és főkörmányszéknek a törvényt el-terniök nem szabad, ők regia propositura felterjesztést sem tehetnek, mert az Approb. Const. II. része I. c. zikk III. c. zikk IV. pontja, a Compil. Const. II. része I. c. zikk

Szemere ugyan is csak a nyomtatványt kísérő iratot írta alá, magán a törvényezikken — a mint régebben már mi is köztük — ő felsége Ferdinánd neve van elől írva, s alább b. Apór Lázár és Czák Károly.

— Orbán Balázs „Utazás Keleten“ című érdekes munkájából az első kötet elháríthatatlan akadályok miatt az igért időre meg nem jelenhetvén, a közönség megnyugtatósára közlésesszük, hogy a munka nyomtatása újabb intézkedés folytán ezután már gyorsan fog folyni. Az első kötet mielőbb elhagyja a sajtót, s azt a többi követendő. Azon t. i. tartók, a kiknél előfizetési összegek vannak, felkértnék, hogy azokat beküldeni sziveskedjenek. Egyébiránt továbbra is előfizethetnek.

— A sétatérünk javára rendezett álarozos vigalom folyó hó 2-án kedvezően telt ki. Farsangi idényünkben ha nem is a legnépesebb, de a legélénkebb volt. Tarka álarozos menet vonult a tereben körül, s az exotikus jelmezű maszkos szétoszlóval folytonosan derült kedélyben tarták a közönséget. Dícséretet mondhatunk a szép czéla vigalmat rendező ifjúságnak, kik közül felemlíteni kívánjuk Popini Nándort, mint ki az egészet indítványozta s a kivételben a legtöbb erélyt és buzgalmat fejtette ki. A bál jövedelmezett a sétatér részére 93 ft 80 krt.

— A törvényhozási conferentiák albizottnyai munkálkodásáról a „P. L.“ a következő részletes értesüléseket vette: A váltó, csőd- és kereskedelmi ügyekben a javaslatok már formulázva is vannak, még pedig a magyar törvények alapján, mert csupán csekély változások történtek azokon, a mennyiben t. i. a telekkönyv megtartása szükségesnek találtván, ezen intézmény teszi azokat szükségesek. Kiváltképpen a csődöknél a betáblázott hitelezők kielégítése külön is végrehajtandó lenne. A ki egyezkedési eljárás, nemcsak hogy egyhangulag elvetetett, hanem még az eddig be nem fejezett esetek csöddé átalakítása határozottat el. A büntetőtörvényi bizottmány már szintén egészen bevégezte munkáját, Deák Ferencz ismert indítványa szerint fogadván el az 1843—44-diki országos operatúráról, és csak ama törvényjavaslatnak gyakorlati kivihetőségére vonatkozólag módosítá annak egyes részletes elhatározásait.

Az urbéri ügyekkel megbízott bizottság részletes tanácskozásainak befejeztetését már jelentették. A bányászati bizottmány is csaknem egészen kész már feladatával. Elvben annál inkább elfogadtatott alapnyugtpont az új bányatörvény, minthogy nekünk nincs tulajdonképpen hazai bányatörvényünk, hanem csak a Codex Maximilianust használtuk halomra növekedett pórtörvényekkel. Csak azon fontos kérdés felett hasonlított meg a nézetek homlokegyenest, vajjon a község bányaregale-nak tekintendő-e vagy nem? A polgári törvényvel foglalkozó bizottmány van még legbátrabb, s alig jut véghatározathoz 6—7 napnál hamarabb. Eddig elhatározottat az ősiségi codexnek és a telekkönyvi eljárásnak csekély módosításokkal megtartása, meg az 1832—36-ki szóbeli eljárás behozatala; a formaszertintű pörökre nézve pedig a kiegyenlítési eljárás a magyar csödtörvényből.

POLITIKAI HIREK.

— Garibaldi, újabb hírek szerint nem Montenegroba, hanem Türrel Konstantinápolyba, más oldalról jött hírek szerint pedig Nápolyba ment volna. Ha megvalósul, hogy e városok közül valamelyikben van, nem sokára értesülni fogunk róla; azonban a legbízhatóbb tudósítások nyomán, okunk van kételkedni abban, hogy Caprerából kimozdult volna.

— Perugiából jelentik, hogy a francia hatóságok 400 fegyvert foglaltak le, melyek az abruzzói csapatok fölfegyverzésére valának szána. — Az „Opin.“ meghazudtolja azon több lap által közölt hírt, mintha Piemont Szárdínia szigetét Franciaországnak akarván átadni. — Sonnaz tábornok jan. 25-án az ellenség útját Bansonál elvágtat megadásra kényszerítette. Brassier de Saint Simon gróf az Opinione szerint febr. 3-dikán átnyújtja a királynak megbízó levelét, mely őt mint Poroszországnak Turinban való képviselőjét igazolja. Egy spanyol gőzöst, mely sürgönyökkel akart bemenni Gaetába élelmi szerekkel terhelt 4 pápai járműt, a piemontiak elfogtak.

— Berlii diplomatiai körökben azt erősítik, hogy Lamarmora tábornok nem tett politikai javaslatokat, csak újra is biztosítá a porosz kormányt, hogy Szárdíniának nincs szándékában megtámadni Velenczét.

— A gaetái kis udvar mindinkább szűkebb tere szorul — a tüzet mind közelebb rakják hozzá. Febr. 6-kaig a piemontiak újabb ütegeket állítanak fel, s a döntő ostromot megkezdendik. A rohamra már is előkészülnek.

— Turinból írják jan. 26-ról: Párisból folyvást jó hírek jönnek, s a mit Garibaldiról hallunk, az sem okoz nyugtalanságot. Türri, Bixio és Cosenz befolyása fényes győzelmet aratott, melyet az olaszok sem elhamarkodás, sem az előkészületek elhanyagolása által nem fognak elrontani. Az igazatosság nagy, mert itt mindenki érzi, hogy elhatározó események előestéjén vagyunk. Velenczében folyvást nagy tevékenységet fejtenek ki a hazafiak, az osztrák kormány kétszerezett szigorú daczára, és a societa nationalenak már 60 bizottmánya van Velenczében. Rómában meghasonlott a kormány Grammont és Goyonnal. A napokban, a Traviata előadásán, az orvos ezen szavai „csak néhány óráig él még“ zajos demonstratiókra adtak okot. A Traviatát eltöltötték, mint előbb a Trovatoret. A színház egy ideig zárva lesz. A „Con-

stitutionnel“ jelenti, hogy Cavour gr. bizalmi szavazatot fog kívánni a kamaráktól, a következő pontokra nézve. 1. Egy 3—500 millió franknyi kölcsön megkötésére szükséges felhatalmazásra. 2. Victor Emanuelnek Olaszország királyává proclamálására. 3. A tartalék-csapatok behívására. 4. Minden államhatalomnak, határozatlan ideig a király kezében összpontosítására.

— Egy turini levél — olvassuk az „Ind. belge“-ben, — megerősíti azokat, miket a belga lap rendes levelezői irtak Cavour gróf kísérleteiről a Garibaldi-val való kibékülést illetőleg, de e levél nem hangzik össze azzal, mit a sükeri illetőleg mondanak. A turini levél szerint Garibaldi megtagadta Ausztria elleni terveinek elhalasztását, mert epillanban Magyarország helyzete kilátást nyújt a sükerre, mely talán örökre elenyészhetik. Garibaldi véleménye szerint Velencze megszállását csak egy magyarországi diversio által remélhetni, s ezen diversio valószínűsítése megszűnik, mihelyt Magyarország megszűnt forradalmi állapotban lenni. Garibaldi pedig attól tart, hogy ha a magyar országgyűlés összeül, véget vett a forradalmi időszaknak, az 1848-ki törvényes állapot egyszerű helyreállítása által, a szabadelvűeknek a bécsi kormányval való egyesülése megtörténhet. Minthogy pedig a magyar országgyűlés april első napjában ül össze; Garibaldi ez időt megakarja előzni, hogy felhasználja a magyarok jelenlegi izgatott állapotát, s harcra keltse őket, minek következménye az lehet, hogy Velencze végre le fogja rázni magáról az osztrák uralmat.

— Róma, febr. 2. Gaetából jelentik 1-ről: Az ostromlók sürűen lönek, az ostromlottak ritkábban. Az ostromlók vetágyui leginkább a város ellen irányozvák. Coiserolo, a seminarium superiorja, halálosan megsebesített. Az alcamaristák zárdája, az éjjel csaknem egészen elromboltatott. Az ágyunaszád néhány óra hosszant eredménytelenül tüzelt.

— A legújabb marseillei posta jan. 29-ről meghazudtolja a Párisban a damaszkusi újabb megszállásokról elterjedt híreket. A drúkok egynehány keresztényt tuszkol akartak elvinni, de azok elszöktek. Ennyiből áll az egész.

— Párisból írják: Nem csupán a lengyel izgatás az, a miért Oroszország oly nagyon fel van riasztva. Párisban a legjobb kufőből megerősítik, hogy Oroszország készül, és erős hadsapatokat indít a török határszélek felé s Lengyelországba. De készül Oroszország általában a várható események miatt, a melyeknek még ki nem számítható folyamában kell még a maga valódi szövetségeseit választania. Közlelebről pedig a legterjedelmesb intézkedéseket teszi a francia politika által a legkülönbözőbb pontokon feltüzelt forradalom ellen.

— A montenegrói fejedelemnek egy segéde Párisba érkezett, s hír szerint Napoleon hercegnél fogadtatáson volt.

— Páris, jan. 31. A hivatalos „Pays“ bécsi sürgönye szerint az ausztriai császár már aláírta azon bünbocsánati rendeletet, melynélfogva a magyar száműzötteknek a honba való visszatérés megengedtetik. E rendelet azonban a „Pays“ szerint csak akkor fog közölni, a midőn a száműzöttek javainak lezárólasát illető kérdés megoldott. E megoldás pedig a „Pays“ szerint közel bokövetkezendő.

— A M. Postnak febr. 1-jéről azt sürgönyözik Párisból, hogy azon hír, mintha a dán kérdés eligazítása iránt congressus egybehívásáról folynának alkudozások, még el van hamarkodva.

— Párisból írják a M. Postnak, hogy Syria tárgyában még semmi sincs eldöntve, az alkudozások azonban a legélénkebben folynak.

— A „M. Post“-nak legutóbbi számunkában közölt vezércikkére a Daily News jan. 30-dikán diadalmasan utal. „Merész jónak kellett volna lenni annak, ugymond, a ki tavaly ilyenkor azt jövendőlte volna, hogy azon politikai babona, mely Ausztriát európai szükségül tekintette, oly hamar el fog mulni. Az atyai kényuralom egykori bámulóit nem téríthette meg kevesebb, mint a monarchia fizetési képtelensége. Most azon kérdés van feltéve, vajjon a harcos Magyarország a koronája alá tartozó területtel, s azon államokkal, melyeket szabadsága és hatalma visszanyerése által magához csatoland, nem leend-e képebb megvédeni keletet az orosz ellen, mint Ausztria, mely politikájánál fogva az orosznak állott és állhat jövőben is rendelkezése alatt. El kell ismerni, hogy a Duna mellékének politikai újjászülése fontosabb Európára és a világra nézve, még tán Olaszország egyesítésénél is. Ausztria, a helyett, hogy a civilizatiót terjesztene, oda működött, hogy a legnemesebb fajokat, melyek közt első a magyar, és melyeknek erkölcsi és értelmi felsősége elég czim az uralkodásra, elnyomja, stb. Ezután áttér a D. News az esztergomi fölrakat magasztalására s így fejezi be cikkét: „Ha Ma-

gyarországnak sikerülne jogait megovnia, a nélkül, hogy Ausztriától elválék, nem igen lehet belőle kevesebb, mint a császári államnak feje, és szíve, és karja; de a hatalomnak illetén átruházása mellett a Habsburg-háznak oly sok nagyraavagyó tervről és törekvésekről kellene lemondania, hogy azt alig képzelhetjük lehetőknek. Valószínűbb, hogy a harc továbbá is tart, míg nem háboru lesz belőle. Ezen eshetőséget most Magyarország legeszebb s legerősebb emberei feszülten, de bátor szívvel várják.“

— A „Berlingische Ztg.“ írja: Ha német csapatok nyomulnak be Holsteinba, a fejedelem felhívása nélkül, sőt akarata ellen; ez a királyi terület megsértése lesz és ez által a német szövetség tetleg hadatizent. A harc e perczen Németországra nézve kellemetlen, Dániára nézve kényelmes. A fegyveres béke kimeríti az ország erejét és meggyengíti a nép lelkesedését, mi nélkül pedig, kis nép, háborút nem folytathat. Most Németország kereskedésének ostromzár által kárt lehetne tenni, a porosz kikötőket pedig hosszú időre megromtani: ezért hát be kell fejezni a czivódást, vagy háboru vagy alkudozás által.

— A „Times“ párisi levelezője szerint Vilmos király naponta jobban enged a „Kreuzzeitung“ párt befolyásának, e párt reactionarius és harcias is egyszersmind. Egy közelebbi tanácskozásban elhatározottat, hogy a holsteini ügyben határozatlan fognak fellépni, s egyszersmind Schlesviget is bele vonják.

— Berlin, jan. 29. La Marmora tábornok a király által nagy kitüntetéssel fogadtatott, s most a királyi hercegek és hercegnőknél teszi látogatásait. Azon udvari ebédnél, melyre ő felsége a tábornokot meghívá, a király a de l'Annunciade rendelt, Schleinitz miniszter pedig a Mauritius rendjét viselték. A tábornoknak egy udvari diszkocsit és szolgálományaikat hocsátának rendelkezése alá. A tábornok nagyon meg van elégedve fogadtatásával. Azon hír jár, hogy Wilderbruch vezérőrnagy szemeltetett ki, hogy Victor Emanuel királynak, Vilmos király trónra léptét jelentse.

— A „Fr. P. Z.“ bizonyosnak állítja, hogy Klapka tábornok közelebb Bukurestben tartózkodott; úgy szintén magyar levél után arról is értesül, hogy a szabadcsatok ott zárt sorokban szorgalmasan tartják a fegyvergyakorlatokat.

— Beyruhban az európai bizottmány azt indítványozza: állitassék fel Syriában a keresztények részére egy, a nagyhatalmasságok védelme alatti kormányzat. A porta kettőt indítványoz, a keresztények és mozlimok részéről való főtanácsbeliekkel.

Ujabbak. — Turin, febr. 1. A mai „Opinione“ a „Preusz. Ztg.“ multhó 25-diki cikkére vonatkozólag írja: Ha nekünk Verona bevétele végett a német szövetségi terület legszélő részét értenünk kellene, ugy ez nem vehető Németország megtámadásának. A német sajtó ellenséges nyilatkozatai támogatva német kormány által, kell hogy Olaszont nyugtalanítsák. Olaszonnak Franciaországgal való viszonyait s Velenczével szükséges egyesülését szem előtt kell tartani, hogy fölismeressék, miszerint az általunk kijelölt veszély nem fenyegetés, hanem egy távol esély, mely csak Nemethonnak magatartása által válhatnék valósággá. Hagyjon fol Németország a szent római birodalom hagyományaival s legyen meggyőződve, hogy az európai béke egyedüli föltétele Velencze megszabadítása.

— Turin, febr. 3. A mai „Opinione“ jelenti: Pinnelli és Bersegheri tábornokok s Pallavicini alezerekes multhó 28-kán Ascoliból elindultak, elszéleszték a számos reactionarius csapatokat, melyek Tronto völgyében magukat erősen elszáncolák, s a 37-dik ezred egy századát Aquasantanál bekerítették. Az ellenség 150 halottat hagyott a csatáron. A piemontiak vesztesége csekély. Főnemlített hadoszlop Acquatánál egyesült a 39-dik ezred oszlopával, mely Anconából L' amandonál át megy oda. A Ravenna-dandár Spoletóból hasonlólag a hegyekbe indul, mely összeműködéstől a reactionarius mozgalmak teljes elnyomását várják.

— Genua, febr. 3. Tegnap 850 nápolyi fogoly érkezett ide az idegen zászlóaljakból; ezek a Sonnaz tábornok által állítottól egészen elfogott szállongó hadoszlophoz tartoztak. A nép inszultálta őket. Turin, febr. 3. A béke az Abruzzok határain helyre állt; a parasztek a demoralizált fölkelőket megadásra kényszerítik.

— Gaeta, febr. 3. Az ostromlók tüzelése nevezetes eredmény nélkül folyvást tart; a vár a magáét alkalmassabb időre tartja fön. Egy roncsa a kórházban három beteget ölt meg. A 15 hajóból álló had a várhoz nem közeledik.

— Páris, febr. 4. A mai Moniteur egy rendeletet hoz, mely a senatus és törvényhozást üléseit szabá-

lyozza. Egy elnökből s választott tagokból — minden hivatalból egy — álló bizottmányok fogják a választfőiratot szerkeszteni.

— Frankfurt, febr. 4. A N. Fr. Ztg. Eszlingenből e hó 3-ról egy sürgőnyt közöl, mely így hangzik: Ma itt egy sokak által meglátogatott gyűlés tartatott, mely tulnyomó szavazattal a nemzeti együlethez csatlakozást mondta ki, — miután egyhangulag birodalmi alkotmány és parlament iránti ohajt, bizalmatlansági szavazatot a miniszterium s tiltakozást a konkordátum ellen mondott ki határozatilag.

— Páris, febr. 5. Nápolyból febr. 2-áról távirják: Az egész helyőrség Gaeta alá indult. Nápoly helyőrségét a polgárkatonaság vette át. Új önkéntes csapatok alakíttatnak. Calabriában számos befogatás történik.

— Berlin, febr. 6. A képviselők házában a választfelirat feletti viták megkezdődtek. Vické indítványa: Olaszország előhaladó egyesülésének ellene szegülni sem poros, sem német érdekekben szükségesnek nem tartatik. Az ülés 6 óráig tartott s az indítvány 159 szavazattal 146 ellenében elfogadtatott; jóllehet Schleinitz sürgetőleg kérte, hogy ezen indítvány mint időelőtti visszautasítások.

T. és felelős szerkesztő DÓZSA DANIEL.

BÉCSI BÖRZE február 5-én.

Állam-adósság.	pénzben	áruban		pénzben	áruban
5%-os nemzeti kölcsön	100 frt.	76.—	76.20	Ausztr. államvaspálya	289.50 290.—
5%-os metalliques	100 frt.	61.75	65.—	Nyugati vasut	185.25 185.75
Földtehermentesítések.				Pardubitz vasut	105.50 106.50
5%-os magyarországi	100 frt.	65.40	66.—	Tiszai vasut	147.— 147.—
5%-os bánási, horvát és szláv	100 frt.	63.50	64.50	Déli vaspálya 60% (ex div.)	193.— 194.—
5%-os erdélyi	100 frt.	60.75	61.50	Károly Lajos vaspálya (ex div.)	167.50 168.—
Sorsjegyek.				Graz-Köflachi	109.— 111.—
Trieszti db.	100 ft pp.	124.—	726.—	N.-Szombati 1-ső kibocsátás	20.— 22.—
Dunagőzhajóz. társ. darabja	100 ft pp.	96.75	97.25	N.-Szombati 2-ik kibocsátás	60.— 64.—
Budai városközség db	40 ft a. é.	37.25	37.75	Váltók (devisek)	
Eszterházy	40 ft pp.	87.50	88.—	Három hónapra.	
Salm	40 ft pp.	35.75	36.25	Amsterdam 100 holl. ft (86 ft 52 kr a. é.) 3%	128.50 128.75
Pálffy	40 ft pp.	37.25	37.75	Augsburg 100 d. német ft (85 ft 90 1/2 kr) 3 1/2 %	129.— 129.25
Clary	40 ft pp.	34.75	35.—	Berlin 100 tallér (150 ft ausztr. értékb.) 4 %	— —
St. Genois	40 ft pp.	37.75	38.25	M. Frankfurt 100 d. német ft (85 ft 90 1/2 kr) 3 %	129.25 129.50
Windischgrätz	20 ft pp.	20.25	20.50	Hamburg 100 márk-bankó ft (75 ft 85 kr) 2 1/2 %	113.75 114.—
Waldstein	20 ft pp.	24.75	25.25	London 10 font sterling. (100 ft 23 1/4 kr) 4 1/2 %	150.75 151.—
Keglevich	10 ft pp.	15.—	15.50	Páris 100 frank (40 ft 50 kr ausztr. ért.) 3 1/2 %	59.80 59.90
Részvények.				Pénznemek.	
Nemzeti bank ex div.)		720.—	722.—	Korona	20.80 —
Hitelintézet 200 frt		159.10	159.30	Császári arany	7.14 —
Alsó-ausztriai esc. bank 500 frt		576.—	578.—	Recezs arany	7.13 —
Duna-gőzhajózási társulat 500 ft pp.		409.—	411.—	Napoleons'or	12.12 —
Trieszti Lloyd 2-ik kibocsátása 500 ft pp.		150.—	160.—	Orosz imperiale	12.40 —
Budapesti lánczid 500 ft pp.		395.—	400.—	Ezüst	50.50 —
Éjszaki vasut		—	1909.20	A nemzeti kölcsön papir szelvényei	41.50 —

H I R D E T É S E K.

NEM HIVATALOS.

(40)
A kolozsvári gőzmalom tulajdonosa, a szép, megtakarított és rozs nélkül való **tisztabúzáának nagy vékáját** — annak jó-ságát tekintve véve — **itt helyt fizeti 2 forint 20 krtól 2 forint 40 krajczárig ausztr. értékben.**

STEIN JÁNOS

könyvtárusnál Kolozsvártt kapható:

Kukliné prédikációi.

Néhai **KUKLI JÓNÁS** hátrahagyott irataiból

összeszedte

KUKLI JERÉMÁS.

Ára 1 frt 20 kr. o. é.

T a r t a l o m

- Bévezetés.
1. Prédikáció. Kukli uram egy jó barátjának ötven forintot kölcsönözött.
 2. Préd. Kukli uram egy jó barátjával egy kávéházban mulatott s „anynyi pipafüstöt hozott haza, a mennyitől egy tisztességes asszony éppen megfuladhat.”
 3. Préd. Kukli uram néhány jó barátjával a „három rózsánál” talált vacsorálni.
 4. Préd. Kukli uramat az ágyból költik fel, hogy Kaporonyait az öröhről kiváltsa.
 5. Préd. Kukli uram éjfélutánig az ebédlőben mulatott egy jó barátjával.
 6. Préd. Kukli uram az esernyőt od'adta egy ismerősinek.
 7. Préd. Kukli uram az ellen talált szót emelni, hogy ebédre ne főzzenek puliszkát, hanem vagy sült legyen vagy valami tészta.
 8. Préd. Kukli uram beállott a „kaszinóba”, Kukliné asszony méltatlankodik is kandi is.
 9. Préd. Kukli uram a „zöld sipkához” szekerezett Kaporonyáival.
 10. Préd. Kukli uram ingombjairól.
 11. Préd. Kukliné asszony azt tanácsolja: „jó volna a lelkem anyámat rábírnai, hogy lakjék velünk.”
 12. Préd. Kukli uram kissé későcskén találván haza jőni, csak kirukkol vele, hogy ezután külön kapuköveset csináltat magának.
 13. Préd. Kukliné asszony édes anyjánál volt látogatón; Kukli uram pedig ezen örvendetes alkalommal estélyt adott.
 14. Préd. Kukliné asszony úgy véli: ideje volna már a gyermekek számára nyári ruhát készíttetni.
 15. Préd. Kukli uram megint későre jött haza; Kukliné asszony ellébb méltatlankodik, dühöng; majd olvadoz.
 16. Préd. Keresztelni kéne s Kukliné asszony keresztapákat válogat.
 17. Préd. Kukli uram az ellen merészelt volt szót emelni, hogy a szobaföldét nem kéne oly gyakran súroltatni.
 18. Préd. Kukli uram sétálni ment a feleségével s egy nőszemély még pedig Kukliné asszony-nál fiatalabb (és szebb) nőszemély köszön neki.
 19. Préd. Kukliné asszony úgy véli, hogy „szép volna, ha egybekelésök névnapját fenntartanák.”
 20. Préd. Kukliné asszony egy új kereskedelmi cikket fedezett fel.
 21. Préd. Kukli uram a menyegző emlékére adott ebédre nem úgy viselte magát, mint „egy férjhez illik.”
 22. Préd. Kukliné asszony „akkor találta volt kihuzni a lábát a házból és elmenni vásárolni,” a mikor Kukli uram ebédre jött haza, s mivel a háziasszonyra sokacska kellett várakozni, férje ura ezen „eljárás” ellen szót talált emelni.
 23. Préd. Kukliné asszony csak azt akarja tudni, hogy a nyáron mennek-e fürdőre?

24. Préd. Kukli uram magát az úton nem úgy viselte, mint egy tisztességes férjhez illik.
 25. Préd. Kukli uram „gorombáskodásairól.”
 26. Préd. Kukliné asszony színbirálatai.
 27. Préd. A svábhegyi fátumok.
 28. Préd. Kukliné asszony megunta Budán s rendkívül ohajtana „egy kicsit Bécsbe is felrándulni.”
 29. Préd. Kukliné asszony haza indul. A Kukli uram „szivtelensége”, miszerint nem akart felesége számára Drezdából „holmi apróságokat becsempészni.”
 30. Préd. Kukliné asszony haza érkezett, de a ház (természetesen) „fenekestől fel van fordulva.” Kukli uram önvédelem gyanánt egy könyvet ragad s olvasni kezd.
 31. Préd. Kukliné asszony különböző tervekkel áll elé; alant kezdi, majd foljebb emelkedik, majd megint aluszik, míg végre a „paradicsomba” jut.
 32. Préd. Kukliné asszony újja magát a paradicsomban. Eszreveszi, hogy póczegér jár a könyhába. Nagyon is illendőnek találja, hogy Kukli uram „ékipázt” állítson.
 33. Préd. Kukliné asszony értekezik a szolgálókról általában, különösen pedig arról, hogy milyen gyalázatosan viselte magát Kukli uram ezelőtt tíz évvel.
 34. Préd. kukliné asszony keservesen panaszkodik, hogy Kukli uram viszszaeje neje bizalmával.
 35. Préd. Kukliné asszony megtudta, hogy Kukli uram a Tisza szabályozási társulatba beállott.
 36. Préd. Kukliné asszony gyanítván, hogy Kukli uram végrendeletet készített, „csak mint felesége” ohajtana tudni, hogy őt illetőleg miképp rendelkezett.
 37. Préd. Kukliné asszony „úgy hallotta, hogy Kukli uram biliardozásra adta magát.”
- Utolsó Prédikáció. Kukliné asszony meghült; a vékony cipők tragédiája.
- Utóirat.

Multiplikations-Tafeln

zum behufe der Berechnung des **Flächeninhaltes** bei der **Catastral - Vermessung** in dem **Österreichischen Kaiserstaate.**

Ára 8 ujforint.

Ugyancsak

STEIN JÁNOS

könyvkereskedésben Kolozsvártt kapható

ORVOSI NAPLÓ

Magyarország gyakorló orvosai használatára

1861.

Szerkeszté Sugár Fabiusz.

MÁSOD ÉVI FOLYAM.

Ára 2 forint o. ért.

A MAGYAR CSALÁDI S KÖZÉLETI

VISELETEK és SZOKÁSOK a nemzeti fejedelmek korából.

Irta **KÖVÁRI LÁSZLÓ.**

Ára 2 frt.

REPÜLŐ LAPOK.

Szélnek ereszti **Teleghi**, dongja **Mészáros.**

Ára 6 krajczár.

Csik, Gyergyó és Káson multja, jelene, írta Benkő Károly, három földabrával és egy másolati táblával. — Ára 1 frt.

(Feszler) **Pannonia**, vagy Pannoniának Augustus római császártól fogva egészen a Geyza magyar herczeg haláláig, azaz Krisztus urunk születése előtt a 35 évtől kezdve Krisztus urunk születése után a 997-ik évig előadott történetbeli viszonyai, szabadon magyarázta Zeyk-falvi Zeyk Lajos. Ára 1 frt 40 kr.

A nemzetek fejlődéséről. Irta B. Kemény Gábor. Ára 1 frt.

Erdélyország statistikája. Irta Kövári László. Ára 1 frt 40 kr.

Duzsárd (Dujardin), dráma 5 szakaszbán, írta Bodor Lajos, ára 50 kr.

Élet és Ábránd, szomorujáték, írta Bodor Lajos, ára 50 kr.

Magyar pogán hitregék és Álmos a honkereső, tündérmű, írta Bodor Lajos, ára 1 frt.

A bornemesítés és kezelés módja, a legújabb tudomány és tapasztalás nyomán elméletileg és gyakorlatilag előadva Perlaky Mihály szépművészeti és bölcsészeti tudor által Zürichben. Ára 1 frt 30 kr.

Tacitus C. Corn. historiájának öt könyvei, foroitotta Cserei Miklós. ára 1 frt.

Melléklet a „K. Közlöny” 23-dik számához.

ERFURTI VETÉNY- ÉS VIRÁGMAGVAK.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel tudatni, hogy a „Vadmacskához” címzett kereskedésemben friss Vetény- és virágmagvak érkeztek Erfurtból, s azokból az alábbi árak szerint szolgálhatok. — Azon különös figyelem, melyet e czikkekre számos évек óta fordítok, s szerzett tapasztalásaim remélni engedik, hogy a nagyérdemű közönség bizalmát megnyerni szerencsés valék.

Postai megrendeléseknél a pénzt bérmentve kérem küldeni, s a czímet tisztán feladni; a kívánt czikk pontos megkapására a folyó szám feljegyzése mulhatatlan kellék.

Árak osztrák értékben, készpénz fizetés mellett.

Karfiolon kívül kevesebb egy lothnál nem adódik.

Nr		fl	kr	Nr		fl	kr	Nr		fl	kr
1	Basilicum latja	6	45	Retek, hónapos hosszú piros	6	84	30 féle legszebb nyári viola	3	30		
2	Karfiol jókori, melegágyba	80	46	„ sárga, nyári Szent-János	6	85	40 „ hasonló	5	—		
3	„ nagy ázsiai, nyári	80	47	„ téli, fekete	4	86	20 „ őszi viola	3	—		
4	„ őszi, nagyféle	80	48	„ fejes	6	87	12 „ császár viola 6 évig tartó	2	—		
5	Murok piros, jókori melegágyba	10	49	Paradicsom alma, nagy	15	88	Őszi róza aster vegyített	12	—		
6	„ hosszú, sötétpiros	6	50	Saláta fejes, sárga, tavaszi	10	89	„ külön színbe	12	—		
7	„ nagy, óriás	6	51	„ berlini sárga, jókori	10	90	6 féle crisantheum aster	1	50		
8	Broccoli	24	52	„ pistrang, pettyes, fejes	10	91	10 „ Perfection aster	2	—		
9	Korelabe apró levelű melegágyba feje	20	53	„ fejes, sárga	10	92	10 „ Kugel aster	1	50		
10	„ „ „ „ „ kék	20	54	„ vegyített fejes	10	93	16 „ puja Bouque aster	1	50		
11	„ „ „ „ „ kék	10	55	„ kötöző saláta	10	94	16 féle trifolius Paconim aster	2	—		
12	„ „ „ „ „ kék	10	56	„ mezei saláta, galambhegy	5	95	24 féle puja aster	2	—		
13	„ „ „ „ „ kék	10	57	„ nagy levelű	5	96	30 féle Rohr és piramid aster	3	—		
14	„ „ „ „ „ kék	10	58	Andivia fodros	10	97	Balsamina-kisaszonypapucs vegyített	12	—		
15	„ földalatti feje	6	59	„ széles levelű	10	98	„ külön színben	12	—		
16	„ „ „ „ „ kék	6	60	Czikorja saláta	10	99	Balsamina rozea aurora 50 szem	50	—		
17	Káposzta jókori feje	20	61	Ugorka apró fűrtű, melegágyba	10	100	Rozsa balsamina, világos sárga 50 sz.	40	—		
18	„ nádméz süveg	20	62	„ hosszú, zöld kigyó	20	101	Kamelia balzsamina, 100 szem	50	—		
19	„ őszi nagy, legjobb savanyítani	20	63	„ hosszú feje kigyó	20	102	Andeux balzsamina, 100 szem	50	—		
20	„ strasburgi, mázsás	24	64	Zsázsa Kresse	5	103	Puja balzsamina 100 szem	50	—		
21	„ veres, jókori	20	65	„ tejes	6	104	Tejes balzsamina, különös, 100 sz.	25	—		
22	„ veres, téli nagy feje	20	66	Majoranna	10	105	10 féle Andeux balzsamina 10 sz.	1	50		
23	Oloszkáposzta, bécsi, tavaszi	20	67	Levendula	10	106	16 féle kamelia balzsamina, 10 sz.	1	50		
24	„ törpe, kapuczinus	20	68	Párhagyma nyári	7	107	10 féle puja balzsamina, 10 szem	1	50		
25	„ nagy, középérő, csipkés sávoy	20	69	„ téli	7	108	24 féle tejes balzsamina 10 szem	2	—		
26	„ nagy, durheimi sárga	20	70	Hagyma nagy sárga édes	10	109	Szarkaláb tejes, vegyített csipet	12	—		
27	„ savoi, téli	20	71	„ sötét piros	10	110	„ külön színben	12	—		
28	„ zöld fejes, téli	20	72	„ őrös spanyol veres	10	111	12 féle tejes szarkaláb	1	—		
29	„ kék fodros	10	73	„ tejes	10	112	20 féle nyári virágmag	60	—		
30	Virág, vagy Sprossenkohl ujesztendei	20	74	Zeller nagy sima	10	113	60 féle nyári virágmag	1	40		
31	Petrezselyem, nagy angol, sima	4	75	Zekla piros	4	114	Portulaca több szín vegyített	25	—		
32	Peszternák	6	76	Borsók többféle törpe és magas	3	115	Primula veris csipet	40	—		
33	Paprika	20	—	—	—	116	Primula Chintensis	25	—		
34	Sóska	6	—	—	—	117	Rezeda tejes, illatos	10	—		
35	Spinot, közönséges	3	—	—	—	118	Felfőjő tejes	10	—		
36	„ széles levelű, seelandi	6	—	—	—	119	Cobia Scandens, felfőjő	20	—		
37	Scorzionera	10	77	—	—	120	Szalmavirág, Immortel narancsszín	10	—		
38	Sárga, vastagféle	8	—	—	—	121	„ veres	10	—		
39	Retek, hónapos kerek, feje	6	78	—	—	122	„ feje	10	—		
40	„ kerek piros	6	79	—	—	123	Ákácsmag fontja	50	—		
41	„ rózsaszín	6	80	—	—	124	Epermag lotja	20	—		
42	„ sárga	6	81	—	—	125	Flox dumonoi, csipet	12	—		
43	„ hónapos, hosszú feje	6	82	—	—	1	10	—	—		
44	„ „ „ rózsaszín	6	83	—	—	2	20	—	—		

Szolgálhatok Magyar Luczerna, stíriai Loher, Pazsint, Tarló, valamint burgundi Répamaggal is. — Ezenkívül elfogadok bármilyen nemű megrendelést Erfurtba, vagy Mayr Károly kereskedésére Pesten.

Kolozsvárt, Február hó, 1861.

Tauffer Ferencz,
fűszerkereskedő.

Nyomatott Gámnán Jánosnál Kolozsvárt, 1861.